

REPUBLIKA HRVATSKA

**Vijeće predsjednika svih sudačkih vijeća u
Republici Hrvatskoj**

Broj: Sv-6/09

Zagreb, 26. studenoga 2009.

R J E Š E N J E

Vijeće kojeg čine predsjednici svih sudačkih vijeća u Republici Hrvatskoj, pod predsjedanjem predsjednika sudačkog vijeća Vrhovnog suda Republike Hrvatske Miroslava Šovanja, te članova vijeća, Marine Kosović-Marković, predsjednice sudačkog vijeća Upravnog suda Republike Hrvatske, Mladena Šimundića, zamjenika predsjednice sudačkog vijeća Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Mladena Piškoreca, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Bjelovaru, Rajka Kipkea, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Čakovcu, Đorđo Benussia, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Dubrovniku, Milke Vraneš, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Gospiću, Denis Pancirov-Parcen predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Karlovcu, Miloša Lojena, zamjenika predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Koprivnici, Ivanke Pilon-Vukelić, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Požegi, Svetislava Vujića, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Puli, Ivana Vučemila, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Rijeci, Ordane Labura, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Šibeniku, Snježane Hrupek Šabijan, predsjednice sudačkog vijeća Županijskog suda u Varaždinu, Pavla Piršljina, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Virovitici, mr. sc. Branislava Dimitrijevića, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Vukovaru, Dražena Jakovine, predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Zagrebu i Nine Škudar, zamjenice predsjednika sudačkog vijeća Županijskog suda u Zlataru i tajnice vijeća Mirjane Mlinarić, kao zapisničara, na temelju čl. 14. st. 6. Kodeksa sudačke etike, u sjednici održanoj 26. studenog 2009.,

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovan prigovor sutkinje O. s. u V. G. M. B., te se potvrđuje prvostupanjna odluka sudačkog vijeća Ž. s. u V. G.

Obrazloženje

Pobijanom odlukom sudačko vijeće Ž. s. u V. G. utvrdilo je da je M. B., sutkinja O. s. u V. G., povrijedila čl. 8. Kodeksa sudačke etike („Narodne novine“, br. 131/06, nastavno: Kodeks), povrijedom dostojanstva sudačkog poziva, na način поближе opisan u izreci te odluke.

Navedenu odluku u podnesenom prigovoru pobija sutkinja M. B., zbog žalbenih razloga označenih u čl. 353. st. 1., 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08 i 123/08, nastavno ZPP) i to zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana odluka ukine i vrati na ponovni postupak ili preinači odbacivanjem pritužbe.

Prigovor nije osnovan.

Prije svega podnositeljica prigovora neosnovano se poziva na žalbene razloge iz čl. 353. st. 1., 2. i 3. ZPP, budući da prema odredbi čl. 10. Poslovnika o radu sudačkih vijeća, od 21. svibnja 2009. (nastavno: Poslovnik), sudačko vijeće postupa uz odgovarajuću primjenu odredaba Zakona o općem upravnom postupku (nastavno: ZUP) ukoliko samim Poslovnikom nije drugačije određeno.

Ipak, prema svom sadržaju prigovor ima sve elemente potrebne za odlučivanje, jer je prema odredbi čl. 232. ZUP-a dovoljno da se u prigovoru (žalbi) izloži u kojem pogledu je stranka nezadovoljna rješenjem, a u ovom slučaju proizlazi da je podnositeljica prigovora nezadovoljna s jedne strane činjenicom da je sudačko vijeće pobijanu odluku donijelo na sjednici održanoj u njezinoj odsutnosti iako je opravdala svoj nedolazak, a s druge strane smatra da je pobijana odluka nastala kao rezultat pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Protivno navodima u prigovoru, pravilno je sudačko vijeće Ž. s. u V. G. donijelo pobijanu odluku i bez usmenog izjašnjenja sutkinje M. B. na samoj sjednici vijeća, budući da je prije toga dostavila sudačkom vijeću svoje očitovanje, u podnesku od 31. listopada 2008., tako da njezina nazočnost na sjednici i usmeno izjašnjavanje i po ocjeni ovog drugostupanjskog vijeća, nisu bili odlučni za donošenje pobijane odluke.

Nije u pravu podnositeljica prigovora niti kada u prigovoru navodi da je sudačko vijeće pogrešno i nepotpuno utvrdilo činjenično stanje, pri čemu se istaknuti razlozi odnose na sam predmet ovrhe, kao što su prigovor u pogledu nemogućnost sanacije zida zbog neodgovarajuće dubine temelja; prigovor da predmetno vozilo nije njezino vlasništvo; prigovor da zapisnik od 10. srpnja 2008. nije vjerodostojan, jer ga je odbila potpisati; prigovor da je u službenoj zabilješci PP ... od 02. travnja 2009. pogrešno navedeno da je sporno vozilo VW Pasat, reg. oznake i broja ... vlasništvo M. B.

Naime, protivno takvim tvrdnjama iznesenim u prigovoru, sudačko vijeće je pravilno utvrdilo činjenično stanje u odnosu na činjenice koje su odlučne za ovaj postupak, kada je na temelju izvedenih dokaza sadržanih u spisu O. s. u D., br. ... (prije svega zapisnika od 10. srpnja 2008., te službene zabilješke PP ... od 02. travnja 2009.), utvrdilo da je sutkinja M. B., postupajući kao punomoćnica svoje majke, ovršenice E. B., onemogućila provođenje ovrhe, koja se odnosila na sanaciju betonskog zida između okućnica ovrhovoditelja I. B. i ovršenice E. B., time što je u dvorištu ovršenice, neposredno uz sporni zid, parkirala vozilo marke VW Pasat, reg. oznake i broja ... i na poziv suda odbila ga ukloniti.

Kod tako pravilno utvrđenog činjeničnog stanja nema nikakve potrebe za dopunom dokaznog postupka provođenjem predloženih suočenja i ispitivanja svjedoka predloženih u pisanom očitovanju od 31. listopada 2008., budući da se tako predloženim dokazima smjera

na utvrđivanje načina provođenja i opravdanost postupka ovrhe, što za ovaj postupak nema nikakvog značaja.

Prema tome, pravilno nalazi sudačko vijeće da je utvrđeno ponašanje sutkinje M. B., kojim je kao punomoćnica svoje majke, onemogućila provođenje ovrhe, zapravo nedostojno sudačkog poziva, jer kad se već prihvatila da kao njezina punomoćnica zastupa interese svoje majke u navedenom sudskom postupku, morala je pri tome izbjegavati svako ponašanje koje je nedostojno i koje stvara dojam nedoličnosti sudačkom položaju, prihvaćajući pri tome i ona ograničenja koja bi se drugim građanima činila opterećujuća, kako to od sudaca u čl. 8. zahtjeva Kodeks sudačke etike. Naime, sutkinja M. B., ma koliko bila nezadovoljna tijekom ovrhe u kojoj je sudjelovala kao punomoćnica svoje majke, ovršenice E. B., morala je voditi računa da je i u toj, sasvim privatnoj obvezi, bila dužna poštivati odredbe Kodeksa sudačke etike, jer je to njezina sudačka obveza (čl. 14. Kodeksa), usmjerena na zaštitu digniteta sudačke funkcije.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih podnositeljica prigovora pobija prvostupanjsku odluku, valjalo je na temelju odredbe čl. 14. st. 6. Kodeksa, prigovor odbiti kao neosnovan, kako je i odlučeno u izreci ovoga rješenja.

Predsjednik vijeća:
Miroslav Šovanj, v.r.